

ПОХВАЛЕНЪ ПРИМЪРЪ

а край града, въ една малка срутена кжщица, живѣеше една бѣдна вдовица съ малката си дъщеря.

Тѣ бѣхж дължни да работѣтъ постоянно, за да се прѣхранватъ. Бѣдността не позволяваше на вдовицата да испраща своята любима дъщеря на училището.

Често пхти малката Марийка — тѣй бѣше името на момиченцето — като виждаше, че нейнитѣ другарки ходѣтъ на училището, а тя стои у дома си, отиваше въ нѣкое скришно мѣсто и дълго врѣме плачеше . . .

Единъ день, близо до Марийкини, весело си играехж нейнитѣ малки съсѣдки. Една отъ тѣхъ, като чу, че нѣкой плаче, отиде и намѣри Марийка. Момиченцето се нажали много, като се научи защо плаче Марийка. Тя искаше да и помогне.